

Gemanipuleerd wereldbeeld: hoe onze mening wordt gevormd

Sommige uitgevers hebben zich volledig toegelegd op een onafhankelijk alternatief dat tegenover de 'media-eenheidsbrij' staat, zoals het Zwitsers tijdschrift 'Die Express Zeitung'.

Het maandelijks tijdschrift in papieren vorm, heeft abonnees in heel het Duitstalig gebied. Het hoofdartikel van februari 2017 – “Gemanipuleerd wereldbeeld: hoe onze mening wordt gevormd”, belicht hoe bijna alle informatiebronnen voor de burger in handen zijn van een kleine, maar machtige elite. Dit ondanks de schijnbaar grote verscheidenheid. De redactie van de “ExpressZeitung” heeft kla.tv toestemming gegeven dit verhelderend artikel volledig weer te geven.

De vooruitgang en de democratisering van onze westerse maatschappij hebben het mogelijk gemaakt alle informatie voor iedereen ter beschikking staat.

1.

Sommige uitgevers hebben zich volledig toegelegd op een onafhankelijk alternatief dat tegenover de 'media-eenheidsbrij' staat, zoals het Zwitsers tijdschrift 'Die Express Zeitung'. Het maandelijks tijdschrift in papieren vorm, heeft abonnees in heel het Duitstalig gebied. Het hoofdartikel van februari 2017 – “Gemanipuleerd wereldbeeld: hoe onze mening wordt gevormd”, belicht hoe bijna alle informatiebronnen voor de burger in handen zijn van een kleine, maar machtige elite. Dit ondanks de schijnbaar grote verscheidenheid. De redactie van de “ExpressZeitung” heeft kla.tv toestemming gegeven dit verhelderend artikel volledig weer te geven.

De vooruitgang en de democratisering van onze westerse maatschappij hebben het mogelijk gemaakt alle informatie voor iedereen ter beschikking staat. Wil ik mij informeren, dan kan dat. Wij leven in het veel geprezen informatietijdperk waarin alle informatie vrij toegankelijk is, dankzij internet. Weten betekent macht, en de mondige burger, goed opgeleid, belezen en met algemene kennis, is zodoende macht gegeven om een vrij en onafhankelijk leven te leiden. Zo tenminste zegt één van de vele, vaste overtuigingen die ons wereldbeeld stempelen. Het grondrecht op meningsvrijheid en vrije meningsuiting staat ook in bijna alle grondwetten van de westerse maatschappij en steunt op artikel 19 van de VN conventie van de mensenrechten:

“Ieder heeft het recht op meningsvrijheid en vrijheid van meningsuiting; het recht omvat de vrijheid om meningen ongehinderd aan te hangen. Eveneens het recht via media van elke aard en zonder rekening te houden met grenzen, informatie en gedachtengoed, te zoeken, te ontvangen en te verspreiden.”

Als ik me als mondige en geïnteresseerde burger van deze vrije maatschappij wil informeren, dan staan mij veel bronnen ter beschikking. Eerst lees ik dagelijks de krant en soms - als aanvulling - vaktijdschriften en magazines. Daarbij let ik op hun geschiedenis, hun naam en reputatie. De keuze is groot. Ik wil graag mijn eigen mening vormen: zakelijk gefundeerd en onafhankelijk. Maar wat iedere mondige persoon te denken zou moeten geven, is dat wereldwijd bijna alle schriftelijke media (ook televisie- en radiozenders) van een klein aantal, zéér machtige mediaconcerns zijn. De bedrijfsleiders en hoofdredacteurs hiervan nemen

regelmatig deel aan bijeenkomsten, waar zij in het geheim van gedachten wisselen met andere leiders uit de economie, de politiek, het leger, wetenschap, internet ... en nog meer. Zij stemmen op elkaar af en smeden allerlei plannen. "Waarom hoor en lees ik daarover niets in de media?", kunt u zich afvragen. Tja, waarschijnlijk vermoedt u het antwoord al ...

2.

Hoeveel journalistiek zit er in het nieuws?

Journalisten en redacteurs zijn mensen zoals u en ik die ooit beslisten om dit beroep uit te oefenen, zich ertoe verplichtten de waarheid te onderzoeken en misverstanden te onthullen en te publiceren. Was het maar zo eenvoudig ... een groot deel van de verkregen informatie, vooral als het gaat over internationale gebeurtenissen en samenhangen, wordt opgesteld door zogenaamde persagentschappen en verspreidt over duizenden redacties in heel de wereld. Zelf rechnerische uitvoeren, behoort in het krantenbedrijf ondertussen tot de romantiek van voorbije tijden. Nieuws- en PR-agentschappen leggen de inhoud vast. Zoals verkopers in de broodjesbar, mogen journalisten meestal alleen nog "inpakken", hun naam eronder zetten en doorgeven aan de lezer. Wie is nog niet opgevallen dat in verschillende en onafhankelijke kranten exact dezelfde artikelen, alinea's en zinnen zijn afgedrukt? Kleine gedachtesprong: bedoelde de toenmalige Zwitserse bondspresident Ueli Maurer deze omstandigheden, toen hij in 2013 in een bijeenkomst van de journalistengilde?? sprak over de heerschappij van een mediamiek meningskartel. De laatste decennia worden teksten door Nieuws- en PR-agentschappen overgenomen. De meeste studenten van journalistiek gaan direct in de PR ... zoniet krijgen ze te maken met economische- en bestaans nadelen. Wij moeten ons ook bewust zijn dat deze economische afhankelijkheid van de gedrukte media tegenover hun adverteerders, 'begrijpelijk' geen kritische berichten toelaten ... hoe schuldig ze ook zijn ... Wiens brood men eet, diens woord men spreekt.

3.

Redenen om wantrouwig te zijn

Samenvattend hebben wij nu enige aanwijzingen, waarom ik dan, indien trouwens nog, s morgens het lezen van de krant zou genieten met iets meer voorzichtigheid en scepsis:

- : De wereldwijd ontelbare kranten, TV zenders, radiostations en andere mediaproducten behoren allen toe aan dezelfde weinige mediaconcerns, die opnieuw in privébezit zijn van weinigen.
- : De betreffende bestuursvoorzitters en hoofdredacteurs zijn geïntegreerd in hogere en voor de publieke opinie verborgen netwerken.
- : Inhouden worden grotendeels bepaald door nieuws- en PR-agentschappen – het gevolg is verregaande gelijkshakeling en een "mediamiek meningskartel", volgens de bondspresident Ueli Maurer in 2013.
- : Klassieke journalistiek wordt in de opleiding al, in de stages en bij nieuwkomers vervangen door Public Relations (PR), die tot opgave hebben, informatie te verpakken in de zin van de opdrachtgever en hen te "verkopen" aan de consumenten!
- : In ieder geval begrijpelijke financiële afhankelijkheden van adverteerders (meestal grote concerns) maken voor iedere krant echte onderzoeksrecherche en publicatie van kritische artikelen over hen onmogelijk.

Alternatieven in het net?

Deze omstandigheden zijn nu al bekend bij veel mensen en gelukkig is er vandaag in het kader van de technische en digitale vooruitgang het internet, die mij onafhankelijk maakt tegenover de massamedia. Zo dient mij voor mijn meningsvorming Wikipedia, de

encyclopedie uit vrije (!) inhouden, democratisch en organisch ontstaan uit de samenleving, serieus, belangeloos, zichzelf regulerend, onafhankelijk en dus wel het dichtst bij de waarheid. Daarvan gingen ook talloze gebruikers uit, die hun kleine bijdrage wilden verrichten bij deze verheven en uiterst democratisch klinkende visie van een “bron van de waarheid voor allen”. Zij deelden gefundeerd en zorgvuldig gerechercheerd net die informatie en inzichten met de gemeenschap, die men tevergeefs zocht in de massamedia. Maar als door een magische kracht worden deze notities na korte tijd weer ongedaan gemaakt! Al de publicaties die weer worden gewist en ongedaan gemaakt, hebben één ding gemeenschappelijk: zij weerleggen het narratief van de massamedia. Zij stellen aantoonbaar de officiële, maar valse geschiedschrijving recht of korter gezegd: zij weerspreken het wereldbeeld dat conform is met het systeem! Degenen, die herhaald proberen, hun aantoonbaar juiste inzichten toegankelijk te maken voor de publieke mening, worden gewoon geblokkeerd en hun accounts gewist. Zoveel over de democratisering van het weten! Met het oog op de wereldwijd vele miljoenen bijdragen moet zich daarachter voor de controle en bijna tegelijkertijd correctie/censuur van de ongewenste bijdragen een controlesysteem bevinden van gigantische dimensie. De gedachte alleen daaraan laat iemand huiveren.

4.

Hulp bij het hervormen van de wereld

Als nu zowel de massamedia evenals ook het door allen gebruikte Wikipedia niet nakomen wat de burger zich eigenlijk van hen verwacht – namelijk waarheidsgetrouw te worden geïnformeerd – dan is hij wel gedwongen, zich direct te wenden tot de onafhankelijke bronnen. Amnesty International, Human Rights Watch, Greenpeace en andere onafhankelijke Niet Gouvernementale Organisaties (NGO's) genieten bij onze bevolking een hoge aanzien van serieusheid en hoge geloofwaardigheid. Hoe zou het ook anders kunnen zijn, geven deze toch degenen een stem, die onder uitbuiting, foltering en onderdrukking lijden. Idealisme, offervaardigheid, onbaatzuchtigheid en de wens te helpen en iets tot stand te brengen zijn bovendien de drijfveren van de medewerkers en het lijkt meer dan aanmatigend, ja zelfs schandelijk te twifelen aan het waarheidsgehalte van zulke NGO's. Zo worden door de westerse politiek, tot vermeende veiligstelling van mensenrechten of democratisering van getroffen landen, bijvoorbeeld graag (folter)berichten van Amnesty International of Human Rights Watch erbij gehaald en daarmee de ruggensteun in het eigen volk veiliggesteld. Ook hier blijkt bij nadere beschouwing een problematisch beeld van verwickelingen en beïnvloedingen door regeringen, concerns en geheime diensten – natuurlijk eerst op de hogere etages! Het doet er niet toe waar men heen kijkt schijnen alle invloedrijke NGO's, stichtingen, Think Tanks en bewegingen het heersende systeem te dienen als uiterst behulpzame instrumenten. Wordt onze maatschappij door zulke vermeende onafhankelijke kant daarheen gemanipuleerd, dat zij in strijd met het volkenrecht zijnde, militaire en zelfs misdadige acties van de eigen regering rechtvaardigt en ondersteunt – voortdurend met het goede gevoel het goede te doen? Worden zelfs in volgorde soevereine staten terug gebombardeerd in het stenen tijdperk, alles onder het voorwendsel van de democratisering en mensenrechten? En hoezo zetten dezelfde organisaties, van wie de berichten mee tot deze oorlogen leiden, zich er vandaag voor in, dat Europa miljoenen migranten moet huisvesten, in plaats van de slachtoffers ter plaatse te helpen?

De laatste redding: wetenschap

De betrouwbare informatiebronnen worden steeds minder en mijn twijfel meer. Hoe kan ik mij onafhankelijk een eigen mening vormen, als ik helemaal geen toegang heb tot de daartoe noodzakelijke en waarachtige informatie? Weet ik uiteindelijk steeds slechts dat, wat ik ook moet weten? Dan zouden immers de conclusies die ik daaruit trek, mijn daaruit zelf

gevormde meningen, makkelijk te voorzien zijn en mijn wereldbeeld dus zelfs gemanipuleerd? Dat schijnt me nu toch iets te ver te gaan, we hebben altijd nog de wetenschap, waarvan volgens de Zwitserse grondwet diens vrije onderzoek en leerstellingen zijn gegarandeerd. Volgens de boven genoemde ervaringen bekruipt mij ondanks grondwettige garantie echter lichte twijfel en ik begin te googlen. Het resultaat is – zoals u het ondertussen al kunt vermoeden – ontvondend: van onafhankelijkheid te spreken, terwijl alleen in het kleine Zwitserland meer dan 300 zogenaamde “coöperaties” met privé gevers – in de regel stichtingen en concerns – staan, met een volume van heel veel miljoenen, schijnt me toch een beetje geflatteerd, het doet er niet toe met welke PR-Duits ons dat wordt verkocht! Alleen de (Zwitserse bank) UBS financiert met 100 miljoen (!) Zwitserse Frank een nieuw onderzoeksinstituut aan de universiteit van Zürich. Volgens nasporingen van de Zwitserse televisie worden over heel Zwitserland leerstoelen gekocht, studies beïnvloed, gemanipuleerd of gewoon niet gepubliceerd. Volgens verklaring van een professor staatsrecht van de universiteit van Bern heeft ieder onderzoek of verklaring van een door een concern gesponsorde professor nul waarde. Ook in het ruime veld van de wetenschap, zou de opsomming van wereldwijde afhankelijkheden, beïnvloedingen, corruptie en manipulaties verder kunnen worden gevoerd in willekeurige lengte.

Over het algemeen kan men dus zeggen dat het wereldbeeld van onze westerse maatschappij in hoge mate is gemanipuleerd. Het doet er niet toe hoe ik mijn weetgierigheid wil stillen, of door de pers, Wikipedia, studies of andere vermeend het vertrouwen waard zijnde bronnen, ik vind voor het grootste deel gelijkgeschakelde, tendentieuze of gemanipuleerde informatie. Of anders uitgedrukt: gaat men principieel uit van het tegendeel van de officiële mening, dan is men meestal dicht bij de waarheid.

door and.

Bronnen:

www.expresszeitung.com

ExpressZeitung Ausgabe 4, Februar 2017

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail
verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden.
Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.